

[Niels Andersen.]

servative folkeparti i høj grad har levet af, er ved at forsvinde, gør vel, at det ærede medlem hr. Weikop antagelig går rundt i en kompleksfyldt tilstand og er meget betænkelig ved, at den konservative livsnerve, de konservatives politik, forsvinder ud af dansk politik; men en sådan udvikling hilser i hvert fald jeg velkommen.

Handelsministeren (Philøp): Efter den diskussion, der nu har været ført, behøver jeg vist ikke at komme med særlig mange bemærkninger.

I anledning af det ærede medlem hr. Anker Laus bemærkninger om bestemmelsen i § 4 om, at der skal tilstræbes en rimelig konkurrence på det danske marked bl. a. ved forøgelse af bevillingsudstedelsen på vareområder, hvor der består mærkbar forskel mellem priserne her i landet på danske varer og priserne i udlandet på tilsvarende udenlandske varer, vil jeg gerne gøre det ærede medlem opmærksom på, at selv en vis import kan have nogen virkning. Men dertil kommer, at det er jo en slags tradition her i landet på dette område — og jeg tror, det er en praktisk tradition — at før man sætter en vare på friliste, åbner man i en 2-3 år for importen, så de virksomheder, der findes inden for branchen, om jeg så må sige kan vænne sig til situationen, kan vænne sig til den konkurrence, der er. Derfor må man nu engang gå den vej, at man begynder med at gøre importen noget friere, og så kommer måske den dag, da importen er så fri, at varen kan overføres til friliste.

Det ærede medlem hr. Anker Lau kom i øvrigt med nogle bemærkninger om forbindelsen mellem beskæftigelse, beskyttelse og valuta. Jeg synes, det er meget svært skarpt at adskille disse ting; man kan ikke gennemføre importregulering udelukkende ud fra ét af disse synspunkter; det er jo vævet sammen alt sammen: den importregulering, vi har haft, har i lange perioder haft valutariske formål, den har ført til en vis beskyttelse o. s. v.

Det ærede medlem hr. Weikop var inde på problemet: forsigtigheden med at anerkende nyimportører. Om det tillæg, som det ærede medlem hr. Weikop syntes jeg skulle have givet min rustale, vil jeg

sige, at jeg tror, det ville være faldet lidt uden for stilen den aften, hvis jeg havde gjort det. Men skulle jeg endelig have citeret mig selv den aften, tror jeg, jeg ville have citeret af min fremsættelsestale, nemlig det stykke, hvor der står (sp. 360):

„På den anden side må man også sørge for, at der er muligheder for, at nye folk kan komme ind. Gør man ikke det, fører det let til, at branchens forhold stivner i traditioner, og at det bliver for let at skabe karteller eller andre former for aftaler mellem branchens medlemmer. Det er derfor vigtigt, at der er en stadig adgang for nye importører til at blive anerkendt.“

Jeg tror, at de unge ville blive glade, når de hørte denne slutning.

Det ærede medlem hr. Weikop var i øvrigt inde på, om man ikke i stedet for at åbne for import specielt på de steder, hvor der er en meget stor prisforskel, lige så godt kunne gøre det på de steder, hvor en åbning ville have mindst betydning, altså på de steder, hvor vi er meget nær ved at have fri import. Det er netop det, der har været hovedtendensen i de mange år, vi har liberaliseret; i de sidste 10-12 år har man først og fremmest set på, hvor vi var nærmest ved den frie import; man har hele tiden spurgt: hvor vil ulykkerne blive mindst ved en friere import? Det er dog en rimelig fremgangsmåde, og for så vidt liberaliseringen fortsætter, er der også grund til at tro, at denne linje vil være hovedvejen. Men jeg tror også, at den anden vej, der er nævnt i lovforslaget, har sin betydning, altså dette at tage de områder, hvor virkningerne er særlig stærke; for når der er en betydelig prisforskel mellem udland og hjemland, må vi stå over for ét af to: enten er der nogle ekstraordinære gevinster, nogle avancer ved monopol af en eller anden art, eller også drejer det sig om varer, hvis produktion under friere forhold ikke kan tænkes at finde sted i Danmark. I så fald kan det dog være rimeligt at afvikle på disse områder, idet vi altså ikke er særlig egnede til at producere de pågældende varer. Et af disse to må foreligge, når der er en betydelig prisforskel på varerne, efter som de er produceret hjemme eller ude.

Det ærede medlem hr. Alfred Jensen var